

การเพิ่มประสิทธิภาพในการรีดนำของตะกอนส่วนเกินโดยใช้สารเคมีของเฟนตันเปรียบเทียบกับแสง
อัลตราไวโอเลต/ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

นางสาวปาริษัตร นาลีวงศ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาชีวกรรมสิ่งแวดล้อม ภาควิชาชีวกรรมสิ่งแวดล้อม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2547

ISBN 974-17-6878-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

IMPROVEMENT OF DEWATERABILITY OF SEWAGE SLUDGE USING FENTON'S REAGENT
COMPARED WITH ULTRAVIOLET/HYDROGEN PEROXIDE

Miss Parichat Maleewong

คุณยศวิทยากร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering in Environmental Engineering
Department of Environmental Engineering

Faculty of Engineering

Chulalongkorn University

Academic Year 2004

ISBN 974-17-6878-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเพิ่มประสิทธิภาพในการรีดนำของตะกอนส่วนเกินโดยใช้สารเคมีของเคนตันเปรี้ยบเทียบกับแสงอัลตราไวโอเลต/ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์

โดย

นางสาวปาริษัตร มาลีวงศ์

สาขาวิชา

วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชา ขาวเชียร์

คณะกรรมการค่าครองชีพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณะกรรมการค่าครองชีพ
(ศาสตราจารย์ ดร. ดิเรก ลาวัณย์ศิริ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ธรรมศ ศรีสุตติย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชา ขาวเชียร์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. เพ็ชรพร เชาวกิจเจริญ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. พิชณุ รัชฎาวงศ์)

ประพัต นาลีวงศ์ : การเพิ่มประสิทธิภาพในการรีดน้ำของตะกอนส่วนเกินโดยใช้สารเคมีของ芬腾ตันเปรียบเทียบกับแสงอัลตราไวโอเลต/ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์.

(IMPROVEMENT OF DEWATERABILITY OF SEWAGE SLUDGE USING FENTON'S REAGENT COMPARED WITH ULTRAVIOLET/HYDROGEN PEROXIDE)

อ. ที่ปรึกษา : พศ. ดร. สุชา ขาวเชียร 109 หน้า. ISBN 974-17-6878-8

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาประสิทธิภาพการรีดน้ำของตะกอนส่วนเกินซึ่งเป็นตะกอนที่ได้จากโรงบำบัดน้ำเสียชุมชน โดยเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างการเติมสารเคมีของ芬腾ตันและการใช้แสงอัลตราไวโอเลตร่วมกับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ค้นหานี้ที่ใช้วัดประสิทธิภาพการรีดน้ำของตะกอนได้แก่ ค่าความด้านทานจำเพาะของตะกอน ปริมาณน้ำในตะกอน ค่าซีโอดี ค่าบีโอดีและค่าบีโอดีต่อซีโอดี การทดลองได้กำหนดปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการรีดน้ำของตะกอนเพื่อศึกษาหาสภาวะที่เหมาะสมที่สุด โดยปัจจัยดังกล่าวสำหรับวิธีการเติมสารเคมีของ芬腾ตันได้แก่ อัตราส่วนความเข้มข้นของเฟอรัสไอออนต่อไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ($\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.5:1, 1:1 และ 2:1 โดยใช้ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์เท่ากับ 50% ซีโอดีโดยน้ำหนัก ค่าพีเอชซึ่งเท่ากับ 3, 4, 5 และ 7 และเวลาในการทำปฏิกิริยาตั้งแต่ 2, 10, 30, 60 และ 120 นาที สำหรับวิธีการใช้แสงอัลตราไวโอเลตร่วมกับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลคล้ายกับวิธีการเติมสารเคมีของ芬腾ตันยกเว้นปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ซึ่งเท่ากับ 25% ซีโอดี, 50% ซีโอดี และ 100% ซีโอดีโดยน้ำหนัก ผลการศึกษาสำหรับวิธีการเติมสารเคมีของ芬腾ตันแสดงว่าที่ความเข้มข้น $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 2:1 ค่าพีเอชในช่วง 3-5 และเวลาในการทำปฏิกิริยาเท่ากับ 10 นาทีจะให้ค่าประสิทธิภาพการรีดน้ำที่เหมาะสมที่สุด ส่วนผลของการใช้แสงอัลตราไวโอเลตร่วมกับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ระบุว่าที่ปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์เท่ากับ 100% ซีโอดีโดยน้ำหนักค่าพีเอชในช่วง 3-5 และเวลาในการทำปฏิกิริยาเท่ากับ 30 นาทีมีประสิทธิภาพในการรีดน้ำดีที่สุด โดยค่าใกล้เคียงกับที่เวลา 60 นาที เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของทั้งสองวิธีที่ปริมาณไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์เท่ากันพบว่าที่พีเอชในช่วง 3-5 ทั้งสองวิธีให้ประสิทธิภาพการรีดน้ำดีที่สุด โดยวิธีเติมสารเคมีของ芬腾ตันมีประสิทธิภาพสูงกว่า และเมื่อค่าพีเอชเพิ่มขึ้นกลับพบว่าตะกอนที่ผ่านวิธีการใช้แสงยูวีร่วมกับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์มีแนวโน้มที่จะสามารถรีดน้ำได้ดีกว่าวิธีเติมสารเคมีของ芬腾ตัน

ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

ปีการศึกษา 2547

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

๐๑ ๖๐

4570418821 : MAJOR ENVIRONMENTAL ENGINEERING

KEY WORDS: DEWATERABILITY / FENTON / ADVANCED OXIDATION / SLUDGE / ULTRAVIOLET

PARICCHAT MALEEWONG : IMPROVEMENT OF DEWATERABILITY OF SEWAGE SLUDGE USING FENTON'S REAGENT COMPARED WITH ULTRAVIOLET/HYDROGEN PEROXIDE. THESIS ADVISOR : ASSIST. PROF. SUTHA KHAODHIAR, Ph.D., 109 pp. ISBN 974-17-6878-8

This research aims at the investigation of dewaterability of municipal sewage sludge by comparing the efficiency of Fenton's reagent ($\text{Fe}^{2+}/\text{H}_2\text{O}_2$) with photo-oxidation using ultraviolet radiation combined with hydrogen peroxide ($\text{UV}/\text{H}_2\text{O}_2$). The dewaterability of sludge was investigated in terms of its specific resistance to filtration, water content, COD, BOD, and BOD/COD. The potential factors affecting the dewaterability of sludge were, for Fenton process, $\text{Fe}^{2+}/\text{H}_2\text{O}_2$ concentration, pH, and reaction time. The concentration of H_2O_2 was 50% COD by weight and $\text{Fe}^{2+}/\text{H}_2\text{O}_2$ ratios were 0.5:1, 1:1 and 2:1. The pH values were 3, 4, 5, and 7, and reaction times were 2, 10, 30, 60, and 120 minutes. For photo-oxidation process, all the factors for Fenton process were applied except hydrogen peroxide concentrations being 25% COD, 50% COD, and 100% COD by weight. The experiment was carried out to explore the effects of relevant factors to the dewatering potential. The results indicated that the optimum condition for sludge dewaterability with Fenton process was at $\text{Fe}^{2+}/\text{H}_2\text{O}_2$ concentration of 2:1, pH of 3-5, and reaction time of 10 minutes. The results of photo-oxidation process showed that the optimum condition was achieved at H_2O_2 concentration of 100% COD by weight, pH of 3-5, and reaction time of 30 min. However, at reaction time of 30 minutes, it was found that the dewaterability of sludge was very close to those at 60 and 120 minutes. Compared with Fenton process at the same hydrogen peroxide concentration, it was found that the optimum pH for improving sludge dewaterability was 3-5 for both oxidation processes, whereas the Fenton process was few superior. However, the photo-oxidation tended to be more effective at higher pH values.

Department Environmental Engineering Student's signature.....

Field of study Environmental Engineering Advisor's signature.....

Academic year 2004

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดีจากความกรุณาของ พศ. ดร. สุชา ขาวเชียร อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ตลอดจนกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ให้แนวทางและข้อเสนอแนะเพื่อ การแก้ไขและปรับปรุง ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้เงินทุนสนับสนุนการวิจัยใน ครั้งนี้ และห้องปฏิบัติการวิจัยปริญญาโท ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ใช้สถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ทำการทดลองมาโดยตลอด ในการ ทดลองสำเร็จลุล่วงในที่สุด

ขอขอบคุณอาจารย์ จันทรรณ ตันเจริญ ที่ให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษา คำแนะนำ และ ช่วยอำนวยความสะดวกในด้านการทำการทดลองในห้องปฏิบัติการ ขอขอบคุณพี่ปริญญาศูนย์ ถึงมี และพี่ๆ โรงควบคุมคุณภาพน้ำหนอนแขวน ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บตัวอย่างตะกอนน้ำเสียมา ทำการวิจัย

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ เพื่อนร่วมชั้นเรียน พี่ๆ น้องๆ ภาควิชาวิศวกรรม สิ่งแวดล้อม ที่เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือในการวิจัยตลอดมา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญ	๙
สารบัญตาราง	๑๖
สารบัญภาพ	๒๔
บทที่ ๑ บทนำ.....	๑
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	๑
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๑
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	๒
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๒
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๔
2.1 การทบทวนทฤษฎีเกี่ยวกับตะกอนและการบำบัด.....	๔
2.1.1 ตะกอน (Sludge)	๔
2.1.2 กระบวนการออกซิเดชันด้วยสารเคมีและกระบวนการแยกแยะของออกซิเดชัน	๑๓
2.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างซีโอดีและบีโอดี	๒๐
2.2 การทบทวนเอกสารงานวิจัยเกี่ยวข้อง	๒๔
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๓๗
3.1 เครื่องมือ อุปกรณ์ และสารเคมีที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๗
3.1.1 เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๗
3.1.2 สารเคมีที่ใช้ในการวิจัย.....	๓๗
3.2 ตะกอนที่ใช้ในการทำวิจัย	๓๘
3.3 วิธีการทดลอง	๓๘
3.3.1 วิธีการใช้สารเคมีของเฟนตัน ($\text{Fe}^{2+}/\text{H}_2\text{O}_2$).....	๔๐
3.3.2 วิธีการใช้แสงอัลตราไวโอเลต/ไฮโดรเจนperอร์ออกซิเด็ด ($\text{UV}/\text{H}_2\text{O}_2$)	๔๑

บทที่ 4 ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ผลการวิจัย.....	45
4.1 ผลการวิเคราะห์คุณสมบัติเบื้องต้นของตระกอน	45
4.2 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการรีดนำข่องตระกอน.....	45
4.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความต้านทานจำเพาะกับประสิทธิภาพการรีดนำข่อง ตระกอน	46
4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณนำในตระกอนกับค่าความต้านทานจำเพาะและ ประสิทธิภาพการรีดนำข่องตระกอน	49
4.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างซีโอดีและบีโอดีกับความสามารถในการรีดนำข่อง ตระกอน	52
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	57
5.1 สรุปผลการวิจัย	57
5.2 ข้อเสนอแนะ	59
รายการอ้างอิง.....	60
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก วิธีการทดลองเพื่อหาค่าความสามารถในการกรอง ความสามารถในการ รีดนำและคุณสมบัติเบื้องต้นของตระกอน	65
ภาคผนวก ข ค่าความต้านทานจำเพาะของตระกอน.....	70
ภาคผนวก ค ค่าปริมาณนำในตระกอน	83
ภาคผนวก ง ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดี	96
ภาคผนวก จ ตัวอย่างการคำนวณค่าพารามิเตอร์ของตระกอน	105
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	109

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1	ลักษณะของตะกอนที่มีความเข้มข้นต่างๆ	6
ตารางที่ 2.2	เปอร์เซ็นต์ของแข็งในตะกอน	7
ตารางที่ 2.3	แหล่งกำเนิดและลักษณะของตะกอน	7
ตารางที่ 2.4	ลักษณะทางกายภาพและเคมีของตะกอน	9
ตารางที่ 2.5	ตัวอย่างปริมาณตะกอนน้ำเสียและเปอร์เซ็นต์ของแข็ง	10
ตารางที่ 2.6	ความสามารถในปฏิกิริยาออกซิเดชั่นของสารเคมีชนิดต่างๆ	15
ตารางที่ 2.7	ตัวแปรที่มีผลต่อการนำบัดด้วย UV ออกซิเดชั่น	19
ตารางที่ 2.8	อัตราส่วน BOD/COD ของน้ำเสียอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์	20
ตารางที่ 2.9	อัตราส่วน BOD/COD ในน้ำเสียต่างๆ	21
ตารางที่ 2.10	อัตราส่วนระหว่าง BOD ₅ /COD ของสารประกอบอินทรีย์ต่างๆ	22
ตารางที่ 2.11	การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการกำจัดซีโอดีและการลดสีของน้ำเสียจาก โรงงานข้อมผ้าโดยใช้เกลือของเหลวและไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์	26
ตารางที่ 2.12	ค่า SRF, SRF reduction ของเงื่อนไขการทดลองที่ต่างกัน	29
ตารางที่ 3.1	มาตรฐานสำหรับวิธีการวิเคราะห์ค่าตัวแปรต่างๆ	41
ตารางที่ 4.1	คุณสมบัติเบื้องต้นของตะกอนจากโรงควบคุมคุณภาพน้ำหนอนแม่น	45
ตารางที่ ก.1	ความต้านทานจำเพาะของตะกอนจากโรงควบคุมคุณภาพน้ำหนอนแม่น	68
ตารางที่ ก.2	ปริมาณน้ำในตะกอนจากโรงควบคุมคุณภาพน้ำหนอนแม่น	69
ตารางที่ ก.3	ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และค่าพีเอชจากโรงควบคุมคุณภาพน้ำหนอนแม่น	69
ตารางที่ ข.1	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 0.5:1 ที่พีเอช 3	71
ตารางที่ ข.2	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 1:1 ที่พีเอช 3	71
ตารางที่ ข.3	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 2:1 ที่พีเอช 3	72
ตารางที่ ข.4	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 0.5:1 ที่พีเอช 4	72
ตารางที่ ข.5	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 1:1 ที่พีเอช 4	73
ตารางที่ ข.6	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 2:1 ที่พีเอช 4	73
ตารางที่ ข.7	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 0.5:1 ที่พีเอช 5	74
ตารางที่ ข.8	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 1:1 ที่พีเอช 5	74
ตารางที่ ข.9	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 2:1 ที่พีเอช 5	75
ตารางที่ ข.10	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 0.5:1 ที่พีเอช 7	75
ตารางที่ ข.11	ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 1:1 ที่พีเอช 7	76

ตารางที่ ข.12 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 2:1 ที่พีเอช 7	76
ตารางที่ ข.13 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:25%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 3	77
ตารางที่ ข.14 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:50%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 3	77
ตารางที่ ข.15 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:100%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 3	78
ตารางที่ ข.16 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:25%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 4	78
ตารางที่ ข.17 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:50%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 4	79
ตารางที่ ข.18 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:100%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 4	79
ตารางที่ ข.19 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:25%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 5	80
ตารางที่ ข.20 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:50%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 5	80
ตารางที่ ข.21 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:100%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 5	81
ตารางที่ ข.22 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:25%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 7	81
ตารางที่ ข.23 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:50%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 7	82
ตารางที่ ข.24 ค่าความต้านทานจำเพาะที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:100%COD โดยนำหนัก ที่พีเอช 7	82
ตารางที่ ค.1 ปริมาณน้ำในตะกอนที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 0.5:1 ที่พีเอช 3	84
ตารางที่ ค.2 ปริมาณน้ำในตะกอนที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 1:1 ที่พีเอช 3	84
ตารางที่ ค.3 ปริมาณน้ำในตะกอนที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 2:1 ที่พีเอช 3	85
ตารางที่ ค.4 ปริมาณน้ำในตะกอนที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 0.5:1 ที่พีเอช 4	85
ตารางที่ ค.5 ปริมาณน้ำในตะกอนที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 1:1 ที่พีเอช 4	86

ตารางที่ ง.12 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ $\text{Fe}^{2+}:\text{H}_2\text{O}_2$ เท่ากับ 2:1 ที่พีเอช 7.....	100
ตารางที่ ง.13 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:25%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 3	101
ตารางที่ ง.14 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:50%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 3	101
ตารางที่ ง.15 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:100%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 3	101
ตารางที่ ง.16 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:25%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 4	102
ตารางที่ ง.17 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:50%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 4	102
ตารางที่ ง.18 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:100%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 4	102
ตารางที่ ง.19 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:25%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 5	103
ตารางที่ ง.20 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:50%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 5	103
ตารางที่ ง.21 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:100%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 5	103
ตารางที่ ง.22 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:25%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 7	104
ตารางที่ ง.23 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:50%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 7	104
ตารางที่ ง.24 ค่าซีโอดี ค่าบีโอดี และบีโอดีต่อซีโอดีที่ UV: H_2O_2 เท่ากับ UV:100%COD โดยน้ำหนัก ที่พีเอช 7	104
ตารางที่ ง.1 ตัวอย่างผลการทดลองเพื่อหาค่าปริมาณน้ำในตะกรอน	107

สารบัญภาพ

หน้า

รูปที่ 2.1	ลักษณะการเกิดตะกอนแบบต่างๆ	6
รูปที่ 2.2	ช่วงความยาวของแสงอัลตราไวโอเลต.....	18
รูปที่ 2.3	ความเข้มข้นของไฮโดรเจนperอ๊อกไซด์ที่มีผลต่อการกำจัดซีโอดีในการออกซิเดชันด้วยแสงในน้ำเสียที่มีน้ำมันเป็นส่วนประกอบ	24
รูปที่ 2.4	ค่าพีเอชที่มีผลต่อซีโอดีของกระบวนการออกซิเดชันด้วยแสงในน้ำเสียที่มีน้ำมันเป็นส่วนประกอบ	25
รูปที่ 2.5	ผลการเติมเฟอริกไอออนในกระบวนการออกซิเดชันด้วยแสงในน้ำเสียที่มีน้ำมันเป็นส่วนประกอบ	25
รูปที่ 2.6	ประสิทธิภาพการกำจัดซีโอดีที่ความเข้มข้นของ Fe:Mn ต่างๆ	28
รูปที่ 2.7	ประสิทธิภาพการกำจัดซีโอดีที่ความเข้มข้นของ Fe:Mn:Cu ต่างๆ	28
รูปที่ 2.8	ประสิทธิภาพการกำจัดซีโอดีที่ความเข้มข้นของ H_2O_2 ต่างๆ	28
รูปที่ 2.9	ประสิทธิภาพการกำจัดซีโอดีที่ช่วงของพีเอชต่างๆ	28
รูปที่ 2.10	ค่าซีโอดี สี และ $BuCl$ ที่เวลาต่างๆ โดยที่ $H_2O_2 = 100$ มก./ลิตร, $Fe^{2+} = 20$ มก./ลิตร, $UV = 64$ วัตต์, พีเอช = 4.....	30
รูปที่ 2.11	อิทธิพลของพีเอชในการกำจัดสี	31
รูปที่ 2.12	อิทธิพลของปริมาณไฮโดรเจนperอ๊อกไซด์ในการกำจัดสีโดยที่ $Fe^{2+} = 20$ มก./ลิตร, $UV = 64$ วัตต์, พีเอช = 4	31
รูปที่ 2.13	การเปลี่ยนแปลงของค่าORP และ COD_{cr} หลังจากเติมสารเคมีของเฟนตันโดยที่ COD_{cr} เริ่มต้น=1500มก. /ลิตร, $H_2O_2 = 3000$ มก./ลิตร, $Fe^{2+}0.1$ โนมล, พีเอช = 3	32
รูปที่ 2.14	ผลของการเปลี่ยนแปลงปริมาณ H_2O_2 ต่อ ORP สำหรับปฏิกิริยาออกซิเดชันด้วยกระบวนการเฟนตัน โดยที่ COD_{cr} เริ่มต้น = 1750มก. /ลิตร, $Fe^{2+}/H_2O_2= 0.1$ โนมล, พีเอช = 3	32
รูปที่ 2.15	ผลของการเปลี่ยนแปลงปริมาณ H_2O_2 ต่อประสิทธิภาพการกำจัด COD_{cr} โดยที่ COD_{cr} เริ่มต้น =1320มก. /ลิตร, H_2O_23000 มก./ลิตร, $Fe^{2+}0.3$ โนมล, พีเอช = 3	33
รูปที่ 2.16	ผลของ (a) อุณหภูมิ (600 mM H_2O_2 ; 0.5 mM $FeSO_4 \times H_2O$; pH 2.5; 24 h) (b) ความเข้มข้นของไฮโดรเจนperอ๊อกไซด์ (55 °C; 0.5 mM $FeSO_4 \times H_2O$; pH 2.5; 24 h) (c) pH (55 °C; 150 mM H_2O_2 ; 0.5 mM $FeSO_4 \times H_2O$; 24 h) และ (d) เวลาที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา (55 °C; 150 mM H_2O_2 ; 0.5 mM $FeSO_4 \times H_2O$; pH 2.5) ที่มีอิทธิพลต่อค่า SR	34

หน้า

รูปที่ 2.17	ปริมาณสารอินทรีย์ในน้ำกรองและในกากระgon.....	35
รูปที่ 2.18	อัตราส่วน $\text{Fe}/\text{H}_2\text{O}_2$ ที่มีผลต่อความด้านทานจำเพาะ.....	36
รูปที่ 2.19	ปริมาณความชื้นของตะกอนสลัดจ์ก่อนการทดลองและหลังทำการทดลอง.....	36
รูปที่ 3.2	แผนผังการทดลองด้วยวิธีการเติมสารเคมีของเฟนตัน.....	43
รูปที่ 3.3	แผนผังการทดลองด้วยวิธีการฉายแสงอัลตราไวโอเลต/ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์.....	44
รูปที่ 4.1	ค่าความด้านทานจำเพาะของตะกอนที่ผ่านกระบวนการเฟนตัน.....	46
รูปที่ 4.2	ค่าความด้านทานจำเพาะของตะกอนที่ผ่านกระบวนการฉายแสงอัลตราไวโอเลต ร่วมกับไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์	48
รูปที่ 4.3	ค่าความด้านทานจำเพาะของตะกอนที่ผ่านกระบวนการของเฟนตันและ $\text{UV}/\text{H}_2\text{O}_2$ เปรียบเทียบกับ H_2O_2 ที่พีเอช 3	49
รูปที่ 4.4	ปริมาณน้ำในตะกอนที่ผ่านกระบวนการเฟนตัน	50
รูปที่ 4.5	ปริมาณน้ำในตะกอนที่ผ่านกระบวนการฉายแสงอัลตราไวโอเลตร่วมกับไฮโดรเจน เปอร์ออกไซด์	51
รูปที่ 4.6	ปริมาณน้ำในตะกอนที่ผ่านกระบวนการของเฟนตันและ $\text{UV}/\text{H}_2\text{O}_2$ เปรียบเทียบกับ H_2O_2 ที่พีเอช 3	52
รูปที่ 4.7	ค่าซีโอดีของตะกอนที่ผ่านกระบวนการเฟนตัน	53
รูปที่ 4.8	ค่าซีโอดีของตะกอนที่ผ่านกระบวนการฉายแสงอัลตราไวโอเลตร่วมกับไฮโดรเจน เปอร์ออกไซด์	54
รูปที่ 4.9	ค่าบีโอดีของตะกอนที่ผ่านกระบวนการเฟนตัน	55
รูปที่ 4.10	ค่าบีโอดีของตะกอนที่ผ่านกระบวนการฉายแสงอัลตราไวโอเลตร่วมกับไฮโดรเจน เปอร์ออกไซด์	55
รูปที่ 4.11	ค่าบีโอดี/ซีโอดีของตะกอนที่ผ่านกระบวนการเฟนตัน	56
รูปที่ 4.12	ค่าบีโอดี/ซีโอดีของตะกอนที่ผ่านกระบวนการฉายแสงอัลตราไวโอเลตร่วมกับ ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์	56
รูปที่ ก.1	ความสัมพันธ์ระหว่างค่า t/v กับ v	67
รูปที่ ก.1	ความสัมพันธ์ระหว่างค่า t/v กับ v	106